

A LA SALA MOZART

Ahir es celebrà una assemblea de creditors del Banc de Catalunya disconformes amb el conveni presentat al jutjat

Ahir, a les onze del matí, se celebrà, a la Sala Mozart, una assemblea de creditors del Banc de Catalunya disconformes amb el conveni que ha estat presentat al jutjat.

Hi assistiren prop de quatre-cents delegats de tots els indrets de Catalunya, que representaven els creditors de les respectives poblacions.

L'assemblea fou presidida pel doctor Bassedas, al costat del qual s'assessaren els senyors Macau, de Figueres; Badia, de Malgrat; i Garrell i Alcoverro, de Palamós.

Obri l'acte el doctor Bassedas, que féu història del procés seguit en aquest afer, i remarcà que si el conflicte es troba en les circumstàncies actuals és a causa de la desunió que ha existit sempre entre els creditors.

El senyor Badia, de Malgrat, parlà en el sentit que els creditors no permetin que el temps transcorregut d'ençà de la suspensió de pagaments del Banc, hagi passat inútilment. El que d'antivari era apassionament i radicalment demagògic, el temps ha de convertir-ho en reflexiu i assenyalat; invocà, també, el tant vegades invocat *seny català*. Propugnà per una solució de concòrdia que és l'única que considera viable.

El senyor Garcia, de Barcelona, es mostrà partidari d'una solució radical.

El senyor Lloret, també de Barcelona, manifestà que la seva opinió era que calia fer un nou conveni i mantenir el Banc amb les portes obertes.

Invocà el patriotisme dels reunits perquè amb llurs impaciències no acabessin de matar la Banca Catalana.

El senyor Badia contestà unes al·lusions dels darrers oradors, i digué que per tal que els reunits poguessin assabentar-se de l'estat actual del Banc de Catalunya, seria convenient que parlés el senyor Rosés, que se sentia el públic, que pot estar-ne amb entès.

El senyor Macau, de Figueres, digué, que tots els creditors de les "provincies" de Girona i de Tarragona, estaven d'acord que la solució oportuna és que el Banc satisfaci en un període de sis mesos la meitat dels seus crèdits, i l'altra meitat que es faci efectiva durant el temps que calgui.

El senyor Rosés parlà, requerit pel senyor Badia, i féu unes manifestacions sobre el conveni presentat al jutjat; al·ludí les emenes que el presentà, i que, després d'aprovades, no foren intercalades al text del conveni.

Remarcà que han estat molts els que ingressaren llurs diners al Banc de Catalunya, atrets pel seu nom i perquè tenia els impresos redactats en català, creient que així protegia la Banca Catalana.

El senyor Rosés fou interromput constantment per diversos creditors que donaven mostres d'impaciència, i la presència li recomanà diverses vegades brovetat, perquè era ja avançada l'hora. Acabà anunciant que tenia diversos documents que judicà interessants, però a llegir, però que no ho feia pel poc temps que es disposava.

La presència resumí els criteris exposats, i després d'un llarg debat sobre altres mesures més radicals, s'aprovaren les següents conclusions, que representen el més moderat entre els criteris radicals que es manifestaven:

Rebutjar l'actual conveni presentat al jutjat per l'Associació de Creditors del Banc de Catalunya.

Constituir una comissió, integrada pels senyors Rosés, Badia, Lloret i doctor Bassedas, i autoritzar-la per a acceptar un conveni en el qual es concedeixi, millor, es compromet el Banc a pagar el 50 per 100 dels crèdits de cada un dels creditors.

Que aquesta Comissió faci tot el que calgui per a arribar a l'actiu del Banc de Catalunya, perquè així els creditors puguin percebre un major tant per 100.

L'Assemblea acabà a dos quarts de tres de la tarda.

L'HOMENATGE

AL REGIDOR SENYOR SANTAMARIA

Ahir al matí va tenir lloc, al Centre Republicà Radical de la Dreta de Gràcia, l'homenatge d'aquella entitat al regidor senyor Santamaria.

El local estava exornat amb banderes i plantes, i hom calcula que a aquest acte assistiren uns cinc-cents radicals, que feren objecte al senyor Santamaria de fervoroses manifestacions de simpatia.

Entre ells hi havien tots els banderers de les Joventuts Radicals, amb llurs senyeres.

Al costat de l'homenatjat prengueren seient, a la taula presidencial, els egidors del Partit Radical, senyors Grisó i Ruiz i els membres de la Junta directiva de l'entitat organitzadora de l'acte.

En començar, va fer ús de la paraula la senyoreta Peña, advocat de Madrid, la qual dedicà grans elogis a la personalitat de l'homenatjat, i expressà que no era cap s'crut per ningú que el senyor Santamaria havia laborat molt per l'adviniment de la República.

L'oradora esmentà la potencialitat del Partit Radical, i acabà dient que Espanya esperava encara molt dels seus homes, soba la direcció d'un polític tan hàbil, tan intel·ligent i tan patriota com Alexandre Lerroux. Va ésser molt aplaudida.

A continuació feren ús de la paraula, pels Grups femenins de les Joventuts Radicals, les senyorettes Bru i Gallinar, que també foren molt aplaudides.

L'Orfeo Burgalès és ovacionat en cantar unes sardanes

Burgos, 13. — Al Teatre Principal ha donat un concert molt interessant la massa coral que dirigeix el mestre Antoni José. La sala estava completament plena, i una de les il·lotges era ocupada pel governador civil, senyor Brauli Solsona.

L'Orfeo ha cantat amb justes dues composicions catalanes: La sardana de les monges i La nit de Sant Joan. El públic ha ovacionat sardorosament els cantaires, els quals han estat obligats a repetir La sardana de les monges, reproduint-se els aplaudiments en acabar d'interpretar-la.

La resta del programa ha estat integrat per cançons castellanes i muntanyenques. En finalitzar el concert, l'Orfeo Burgalès ha estat objecte d'una gran ovació. Per tal de correspondre a aquestes aplaudiments, ha cantat una altra vegada La sardana de les monges, que ha estat ovacionada novament.

El mestre Antoni José, organitzador de la massa coral burgalesa, ha rebut nombroses felicitacions per l'èxit que ha assolit aquest concert i per l'encert que ha tingut d'incloure-hi les dues composicions catalanes.

El governador, senyor Solsona, ha ajornat un viatge que avui havia de fer, per tal de poder assistir a aquest concert.

El President de la Generalitat es entusiàsticament acollit a la popular barriada de Gràcia

VISITA, DESPRÉS, LA CIUTAT DE VILAFRANCA DEL PENEDÉS, ON EL POBLE EL REP, IGUALMENT, AMB DEMOSTRACIONS D'AFECTE I SIMPATIA

L'Ateneu Republicà de Gràcia, del carrer de Sant Marc, celebrava ahir, diumenge, grans festes amb motiu de lliurar al patriòtic Francesc Macià un pergamí nomenant-lo President honorari de l'entitat.

El President de Catalunya arribà a aquell local vers les onze del matí. L'acompanyaven el secretari de la Presidència, senyor Joan Alavedra, el tinent de Mossos d'Esquadra senyor Cabeza, el senyor Sucre, President de l'Ateneu Popular, i el funcionari de Cerimonial de la Generalitat senyor Miró.

Molt abans d'arribar al senyor Macià, el carrer de Sant Marc estava atapeït de públic que esperava el President per victorejar-lo. En efecte; en aparèixer el cotxe del senyor Macià, esclataren grans aplaudiments, que no cessaren fins que hagué entrat a l'edifici de l'Ateneu. A la porta l'esperaven, ultra gran nombre de socis i d'entusiastes, el president, senyor Vinyals, i els individus de la Junta senyors Borda, Alarudo, Barmada, Massagué, Babra, Mori, Gràcia, Escofet, Amat, Hurtado, Codina i d'altres que no recordem.

Juntament amb les persones esmentades el senyor Macià es dirigí a una sala que estava preparada per a l'acte d'homenatge, el qual consistí, ultra el lliurament del pergamí, en un vermut d'honor. La sala era plena de gom a gom, sobresortint l'element femení.

Vegérem allí, entre altres personalitats, el tinent d'alcalde senyor Vilalta Vidal i els senyors Batllini, Surinyac Senties, Josep M. Francés, Ferrer Pié, Elias i Padrós.

No cal dir com fou acollit el President. Unes senyorettes del Grup femení de l'entitat se li acostaren i tot oferint-li la casa i llur concurs per la prosperitat de Catalunya. Li transferiren un bell ram de flors, que el President agraià entusiàsticament. Després, el nen Jaume Capellera, fill d'un soci de l'Ateneu, li lliurà un altre ram, i el besà.

Els aplaudiments duraren llarga estona. Fet el silenci, el senyor Vinyals donà la benvinguda al senyor Macià, i li lliurà el pergamí on consta el nomenament de president honorari de l'Ateneu.

El President de la Generalitat agraià l'obsequi i a requeriment dels nombrosos socis allí aplegats, els dirigí la paraula.

"Permeteu-me — manifestà el senyor Macià — que sigui breu i que únicament us dicci quatre paraules per a agrair-vos la vostra adhesió a la meua persona, adhesió que jo faig extensiva a tot Catalunya. Estic agraiat de vosaltres, ho estic de tot cor.

"Acabà de declarar el vostre digno President, que vosaltres seguíu

el camí que jo us he traçat, i jo he d'afegir que, si potser he jo traçat aqueix camí, és el poble, amb els seus batecs, qui me l'ha indicat. He dit sempre, i ho compliré, que abans de canviar de ruta consultaré la voluntat del poble i faré el que ell m'assenyali. Obeint l'impuls del poble, com he fet fins ara, estic segur d'assolir la nostra llibertat, la llibertat col·lectiva del nostre poble.

"Nosaltres anirem pel camí que ens indiquen aquells pobles fars que, per posseir una gran civilització i una cultura de nivell molt enlairat, ja no han de lluitar per les llurs llibertats, puix ja les tenen. Nosaltres, desafortunadament, no tenim encara el grau d'avenç que ells han assolit, i hem encara de batallar molt; ens hem de preparar per si ens volguessin prendre el que és nostre, i no hem de renunciar-hi mentre ens quedi una solta gota de sang al cor. (Ovació.)

"Vosaltres esteu portant a terme una obra cultural molt pràctica; els que tenim avui a les nostres mans la direcció del país, us l'agraïm sincerament. Us l'agraïm perquè treballau amb uns ideals nobles, enlairats i generosos que us honoren i honoren Catalunya.

"Seguiu com fins ara, amics meus, i així, lluitant tots junts pel mateix ideal, farem d'aquesta Catalunya estimada, que tot s'ho mereix, un dels pobles més dignes del món. Feu que en tot i per tot imperin sempre la justícia i l'amor, i si totes les nostres obres les portem a cap amb aquest ideal comú, no dubteu que tot el que abans no era sinó una il·lusió, serà ben aviat una realitat.

Grans i perllongats aplaudiments coronaren el discurs del senyor Macià. L'acte es donà per acabat. El senyor Vinyals cridà: Visca Catalunya! i Visca Macià!, corejant-lo els presents.

Convidat per la Junta, pujà el President dalt de la terrassa de l'edifici, de d'on es podia admirar la gentada que hi ha al davant de l'edifici dels Ferrocarrils de Catalunya, i on la Cobla Catalana executava una audició de sardanes, que eren ballades per nombroses persones.

En veure el senyor Macià, tots els homes es descobriren respectuosament i el vitorejaren. La cobla tota La santa espina, que no fou ballada, però sí aplaudida gairebé contínuament. Els aplaudiments, entusiastes, eren adreçats al President de Catalunya i a la composició patriòtica.

Una comissió de senyorettes, habilitades totes elles de blanc, de l'Institut Folklore de Catalunya, saludà el senyor Macià; moltes de

elles el besaren respectuosament. En aquells moments, l'entusiasme augmentà, i no s'apavagà fins que el President abandonà aquell lloc.

Sortí el senyor Macià de l'Ateneu Republicà de Gràcia i es dirigí, voltat de ciutadans que no cessaven de prodigar-li les demostracions de simpatia, cap al local del Club Excursionista de Gràcia, encavallat al mateix carrer. El rebieren allí el president, senyor Barrillon, i alguns membres de la Junta, entre els quals recordem els senyors Bairegut, Buch, Pujol, Puig i Balcells.

El senyor Barrillon li donà la benvinguda en nom dels socis del Club, i el bibliotecari, senyor Josep Buch, li féu veure, a més d'una interessant exposició de fotografies, originals de Rossend Pujol, l'interessant arxiu, que posseïx l'entitat, de fotografies de costums, construccions, tipus, etc., de Catalunya.

Manifestà el President la seva satisfacció per la tasca que porta a cap aquella entitat, i tingué per als seus components paraules d'encoratjament, dient-los que si a Catalunya fa tothom com ells, d'ací a pocs anys serà un dels pobles que anirà a la capdavantera de la civilització mundial.

Seguidament, el senyor Macià, acompanyat dels senyors de la Junta directiva i dels seus acompanyants, sortí del Club.

Al carrer hi havia estacionada encara una multitud, que no cessà d'aplaudir fins que l'auto del President es perdé de vista.

A VILAFRANCA

El senyor Macià arribà a Vilafranca a un quart de dues de la tarda. Anaven amb ell el secretari de la Presidència, senyor Alavedra, el tinent de Mossos d'Esquadra senyor Cabeza i el funcionari de Cerimonial de la Generalitat senyor Miró. A l'entrada de la població, esperaven, des de feia molta estona, l'alcalde, senyor Masachs, i diversos regidors, les altres autoritats locals i una gentada imponent.

En baixar el President del seu cotxe i ésser reconegut per la multitud, es reproduïren, una vegada més, les escenes d'entusiasme que provoca arreu de Catalunya la presència del senyor Francesc Macià. Els aplaudiments i els visgues es succeïen contínuament; grans i petits estrenyien la mà de l'avi, i moltes mares li donaven a besar els seus fillets.

Es formà una comitiva, que es dirigí a les Cases Consistorials. Allí hi havia, potser, més gent que a la carretera. Els nens de les Escoles s'hi trobaven amb els professors.

(Segueix a la pàg. 2.)

LA JORNADA ELECTORAL A ALEMANYA

Berlín, 13. — Sobre 11.500.000, els resultats a dos quarts de set de la tarda, eren els següents:

5.500.000 Hindenburg, 3.500.000 Hitler, 1.500.000 Thaelmann i 840 mil Buser Verg.

Hindenburg ha obtingut majoria absoluta a Renània, Westfàlia, Colòmbia, Dusseldorf, Magúncia i Bonn.

S'han produït incidents a Reinscheid entre hitlerians; s'han registrat quatre morts i dotze ferits. Altres incidents s'han produït a Silèdia i a Baviera, però de menys importància.

Berlín, 13. — Segons les notícies que s'han rebut en aquesta capital sobre el desenvolupament de les eleccions presidencials, abstracció feta d'una sagnant col·lisió a Hueckwarger, a la conca del Ruhr, on tres comunistes resultaren morts pels disparats dels "marxis"; la jornada ha transcorregut amb tranquil·litat absoluta.

La participació electoral sembla que ha estat molt elevada. Les eleccions a Alemanya

Berlín, 13. — Les eleccions alemanyes s'han desenvolupat en un

ambient de força calma. Les oficines corresponents han estat instal·lades en bars, alcaldies i escoles.

A les nou del matí han votat els senyors Bruning i Groener. La votació ha començat a les vuit del matí, amb relativa calma; i tot amb tot, a assenyalat alguns aldarulls violents d'on resultaren molts ferits i contusos. A Berlín la policia ha obtingut 143 detencions durant el matí, però després els ànims s'encalmaren.

Es coneixen alguns resultats relatius a les principals capitals:

Berlín: sobre 257.000, 127.000 Hindenburg, 22.000 Hitler, 62.500 Buser Verg i 45.000 Thaelmann.

Munich: sobre un quart de votants, 79.000 Hindenburg, 22.000 Hitler, 12.000 Thaelmann.

Leipzig: Sobre tres quarts de votants, 212.000 Hindenburg, 84 mil Hitler, 64.000 Thaelmann.

Colòmbia: Resultats parcials: 49 mil Hindenburg, 14.000 Hitler, 13 mil Thaelmann.

Dusseldorf: sobre 230.000 votants, 104.500 Hindenburg, 55.100 Hitler, 43.100 Thaelmann.

Berlín, 13. — Els resultats de l'elecció presidencial coneguts fins a dos quarts de deu de la nit, fan creure que el mariscal Hindenburg obtindrà el 45 per 100 dels emesos, i que Hitler solament obtindrà el 70 per 100 del nombre de sufragis obtinguts pel President.— Fabra.

Berlín, 13. — Sobre 35 circumscipcions, car manquen els resultats de Neclenburg, és a dir sobre 35.546.000 votants, Hindenburg ha obtingut 18.659.000 vots, qual cosa es desprèn que li manquen molt pocs vots perquè tingui la majoria absoluta.

El següent Hitler, amb vots 11.325.000, Thaelmann, 4.970.000 i Dusterberg, 2.470.000.

Berlín, 14. — Les últimes dades obtingudes de les eleccions presidencials celebrades avui són les següents:

Sobre 37.660.367 votants, Hindenburg ha obtingut 18.661.737; Hitler, 11.238.471; Thaelmann, 4.971.079; i Dusterberg, 2.699.090.

A la una de la matíada mancaven a Hindenburg, per a aconseguir la majoria absoluta, 186.452 vots.

RESULTATS DE DARRERA HORA

Berlín, 14 (1 matíada). — Els resultats coneguts fins ara de les eleccions, donen les xifres següents:

Hindenburg	18.659.304 vots.
Hitler	11.325.973 »
Thaelmann	4.950.398 »
Dusterberg	2.559.000 »

Li manquen a Hindenburg uns 150.000 vots per assolir la majoria absoluta. Els vots obtinguts representen un 49,2 per 100 dels emesos.

En el cas, gairebé segur, de fer-se un segon torn d'eleccions, tindrà lloc el dia 10 d'abril pròxim. — FABRA.

Homenatge al director general de Seguretat, senyor Artur Menéndez

Ahir, al migdia, se celebrà, al Restaurant de la Font del Lleó (Pedralbes), el banquet d'homenatge dedicat a l'ex-cap superior de Policia de Barcelona, senyor Artur Menéndez. L'apat li era ofert per les primeres autoritats, per tal de festejar el seu nomenament per l'alt càrrec de director general de Seguretat.

El senyor Artur Menéndez ocupà el lloc presidencial de la taula. A una i altra banda, respectivament, del sudit, pregueren seient el governador civil, senyor Moles; i el conseller de la Generalitat, senyor Tarradellas, en representació del senyor Macià; el general de la Quarta divisió, senyor Batet; l'alcalde de la ciutat, senyor Aiguader; el president de l'Audiència, senyor Anguera de Sojo, i el nou cap superior de Policia, senyor Ibáñez.

Completaven el conjunt de comensals el senyor Verdugo, comandant de Marina; el senyor Cortina, secretari i en representació del delegat regional de Treball; el general Marzo, inspector de la Guàrdia civil; el coronel del Tercer i el coronel del Vint-i-un tercis de la Guàrdia civil; el senyor Alberico, coronel de la Direcció superior de Policia; el senyor Azcárraga, secretari del Govern civil; el senyor Jover, conseller de la Generalitat; el senyor Flores, tinent coronel de Seguretat; el senyor Maestre, comandant de Seguretat; el senyor Iglésies, secretari del president de l'Audiència; el senyor Pere Rahola, diputat a Corts; el senyor López Llamás, comissari general de Vigilància; el senyor Morales Parcia, delegat de la Junta de la Zona Franca; el catedràtic senyor Casadessus, en representació del rector de la Universitat; el senyor Vázquez Lassarte, delegat d'Hisenda; el senyor Borrell i Sol, vicepresident de la Junta de Protecció a la infància; els senyors Barzanallana i Gainza, secretaris, ambdós, del director general de Seguretat; el senyor Ortiz i Moreno, comissari cap de les Divisions de Ferrocarrils i fronteres; els senyors Moles i Ugarte, ambdós secretaris del governador civil; el comandant Herrero, ajudant del general Batet; el senyor Claver, secretari particular del gerent de Tramvies i Autòmnibus; el senyor Ovejero, secretari del senyor Azcárraga i el jutge senyor Aragonés.

S'adherí a l'homenatge l'ex-ministre i diputat senyor Nicolau d'Olivar. Igualment ho feren els diputats senyors Amadeu Hurtado i Josep M. Sunyol. El senyor Ortiz Moreno, portava l'adhesió a l'acte del cos de Policia de Madrid.

A l'hora dels postres, i en nom dels reunits, féu ofrena de l'homenatge el governador civil, senyor Moles. Digué que no calien discursos, car l'acte no constituïa cap fórmula protocolària. Prova d'amistat i d'afecte al senyor Menéndez calia, però, fer constar — manifestà el senyor Moles — l'agraïment que vers el sentim tots els acf aplegats, en nom de tots els ciutadans, pels seus serveis en bé de la pau i la seguretat de Barcelona.

Estem segurs — acabà dient el governador civil — que, en el nou càrrec que li ha estat confiat, el

senyor Menéndez tindrà el mateix encert, tan altament profitós per a la República.

Aquestes paraules del senyor Moles merequeren l'aprovació entusiasta dels reunits.

L'apat, que havia transcorregut en mig de la més franca camaraderia, acabava pocs minuts abans de les quatre.

Finalitzà l'acte que acabem de ressenyar, el director general de Seguretat, senyor Menéndez, fou saludat per un dels nostres redactors, al qual expressà la seva més intensa satisfacció per l'afalac de què havia estat objecte i del qual no es considerava mereixedor.

Manifestà que sentia moltíssim allunyar-se de Barcelona, on havia adquirit tan bones i estimades amistats.

No em consideraré, però, fora de Barcelona — proseguí —. A ningú no he dit: «Adéu, ans bé: «A reveure». Ben present en el meu esperit els problemes, les inquietuds del vostre poble; a ells em dec, per l'afecte que sento pels barcelonins. Amb el mateix interès i amor que he procurat servir-los des del meu lloc de cap superior de Policia, seguiré treballant per Barcelona en el meu nou càrrec. Per la seguretat i la pau de la vostra ciutat faré tots els possibles. Perquè, si en el meu anterior lloc m'hi obligava el compliment del deure, ara s'hi suma les obligacions que imposa la gratitud.

Així us prego — acabà el senyor Menéndez, tot estrenyent-nos la mà — que ho comuniquem a tots els barcelonins des del vostre període.

VISITES

El director general de Seguretat estigué ahir, al matí, al despatx que li fou habilitat a la Direcció de Policia, on rebé innombrables visites.

TORNADA DEL SENYOR MENÉNDEZ A MADRID

A la tarda, el senyor Menéndez féu algunes visites particulars, i en l'express de la nit tornà cap a Madrid.

Fou acomiadat per comissions dels cossos de Vigilància i Seguretat, generals Batet i Marzo, governador civil senyor Moles, amb els seus secretaris particulars senyors Joan Moles i Ugarte; el secretari del governador civil, senyor Azcárraga; el cap superior de Policia, senyor Ibáñez; comissari general de vigilància, senyor López i Llamas; i secretari de la Direcció de Policia, senyor Alberico; el capità d'aviació senyor Fernández Onsure; el senyor Claver, per les companyies de tramvies, subterranis i autòmnibus; el President de l'Audiència senyor Anguera de Sojo, i molts amics particulars.

Amb el senyor Menéndez marxaren els seus secretaris senyors Garriga i Barzalana.

La majoria de les autoritats acompanyaren el director general de Seguretat fins al baixador.

En arrencar el tren se sentiren força aplaudiments.

A SANTA COLOMA DE GRAMANET

Miting d'Esquerra Republicana de Catalunya

Ahir, diumenge, tingué lloc, al Casal d'Esquerra d'Estat Català de Santa Coloma de Gramanet, un acte d'afirmació dels idearis d'Esquerra Republicana.

Féu ús de la paraula el senyor Pich, el qual es referí a la necessitat que té la dona d'actuar en política, i que en votar ho faci a consciència, fent-ho per aquells homes que més garanties ofereixin per assegurar el pervenir de llurs fills, homes del demà.

Insta a la Joventut a estudiar i lluitar per a portar les brides del govern del poble.

Seguidament fa ús de la paraula el Roc Boronat. Diu que cal lluitar per fer gran Catalunya, perquè sigui un mirall on es vegi una gran nació que mira vers el progrés. Cal treballar amb els altres germans d'Espanya per aconseguir la llibertat de tots els pobles.

Maria Dolores Bargalló parla de la tasca a fer la dona, col·laborant i intervenint directament en la política, i fa veure la necessitat que té la dona d'assegurar l'esdevenidor dels seus fills.

Segueix en l'ús de la paraula el regidor de l'Ajuntament de Barcelona, Bertran de Quintana. Surt al pas de les campanyes de calúmnia que constantment es dirigeixen a l'Esquerra. Això ens anima — diu — a perseverar i continuar en la tasca empresa, puix que és la millor garantia que en ésser atacats per les dretes és que obrem esquivament.

Fa ús de la paraula E. J. Ferrer,

que tracta del problema de vagués. Diu que l'actual sistema capitalista deixa sense feina 50 milions d'homes, i cremen els camps de blat, i fan dificultosa l'adquisició dels materials i mitjans de vida que provoquen l'alça dels productes.

Ll. Duran, soci del Casal, diu que aquest procurará enlairar el poble fins al nivell que està demostrant ésser-ne mereixedor, o sigui que és un poble eminentment d'esquerra.

Fa relació a la política de poble subjugada al caciquisme.

J. A. Trabat recalcà els parlaments dels oradors precedents i entra de ple a combatre l'Ajuntament de Santa Coloma, que en mans d'Acció Catalana fa totes les obstruccions per a dificultar la tasca de l'Esquerra de Santa Coloma.

Fa veure a les dones la necessitat de preocupar-se de la higiene de les seves llars, interessant-se per totes aquelles coses que afecten al sanejament de l'obra, que és més perjudicat pels pocs mitjans amb què compta per atendre a la seva salut.

En finalitzar, una ovació demostrà l'assenyalat del públic, que ha sabut interpretar palesament els oradors.

Arriba el company Dencàs, que fa una salutació al poble.

S'adheriren a l'acte el C. R. Federal Adrià i el Comarca Barcelonès, en la persona del senyor, Felip,

AL TEATRE DEL BOSC

Miting d'afirmació tradicionalista

ELS ORADORS ATAQUEN LES INSTITUCIONS REPUBLICANES I ELS SEUS HOMES AMB INUSITADA VIOLENCIA. TAMBÉ, DE PASSADA, ES FAN AL·LUSIONS A LA GUERRA CIVIL

EL PUBLIC I EL MITING

Ahir, a les onze del matí, tal com s'havia anunciat, es celebrà un miting d'afirmació tradicionalista organitzat pel Círcol Tradicionalista de Barcelona.

Des de primera hora del matí començà l'afluència de públic al local. A les onze, hora de començar el miting, el teatre estava ple, com també el pati del costat. S'emplicaren altaveus als llocs precisos. També quedà atapeït l'escenari.

Entre el públic hom remarca una extraordinària concurrència de dones, que donaren sempre una nota d'entusiasme i d'ardiment en les exterioritzacions. També hi havia molts sacerdots.

A la presidència, i en mig d'una ovació que durà llarga estona, prengueren seient els senyors J. M. Roma, Bartolomé Trias, senyoreta Urraca Pastor, Miguel Junyent, Comte de Rodezno, Esteban Bilbao, Lamamié de Clairac, Comte de Valdelano, Comte de Torresaura, J. B. Viza, Oriol i Pere Roma.

En aixecar-se el senyor Junyent, president del Círcol Tradicionalista, se'l féu objecte d'una salva d'aplaudiments, barrejats amb crits entusiastes. Destacaren els de «Vivan los diputados valientes», «Viva Cristó Rey», «Viva la monarquía tradicional».

L'orador començà donant gràcies i felicitant-se de l'èxit de l'acte. D'antuvi demanà una ovació pels cabdills de la tradició santa.

A continuació, fet el silenci, anà fent la presentació dels oradors. En referir-se al senyor Lamamié de Clairac, digué que tots els presents coneixen i han celebrat les seves oracions parlamentàries entre aquelles colla de jeres revolucionàries.

Presentà el Comte de Rodezno, dient que era l'aristocràcia de la intel·lectualitat. De la senyoreta Urraca Pastor diu que és la misèstera que va de doble en public, verdadera heroína, portant al cor i a la paraula els símbols tradicionals de Déu, Pàtria i Rei.

Ací teniu — digué — a Esteve Bilbao, el confinat de la República Maçònica. (Ovació).

Després de feta la presentació, s'estengué en una sèrie de consideracions doctrinals.

Digué que per casualitat ens trobem amb República. Els esdeveniments han posat en mans dels governants els codis de la tirania.

Segons diu l'orador, la monarquia caigué perquè no tenia les essències de la tradició. Sense aquestes essències, pel camí de la República, anirem a parar a l'anarquia i al comunisme.

El senyor Junyent digué que aviat s'extingirà la República el crèdit de confiança. Les fogueres destrueixen les esglésies i els temples, mentre des dels balcons dels ministres es contemplava l'estrall amb complaença.

Manifestà que no podia fer una crítica severa d'aquesta República, puix que li'n privava la llibertat republicana.

A continuació, en un paràgraf recargolat i no de bona bon gust, qualificà a la República de setmesona i de raquítica.

Després d'això l'entusiasme del públic es desbordà, i se sentiren crits de «¡Que se vaya la Niña!» «¡Fuera la setemesona!».

L'orador acabà el seu discurs amb un arbrant cant a la bandera bicolor, i dient que altres havien de cantar millor que ell les glòries de la seva monarquia.

Digué que calia temprar l'ànima per a les pròximes grans batalles i per les cruentes lluites que espera a la Tradició.

En la persecució — digué l'orador — nosaltres no hi anem a cercar avantatges materials com els que deixaren la presó per a sentar-se als Ministeris.

Féu un cant a la religió, que ho representa tot: llibertat, progrés, justícia. La llibertat sense religió és l'imperi del despotisme.

Digué que Espanya es depositaria de la fe contra tots els sectarismes. Parlà del cardenal Segura, arrancant una ovació del públic que féu volar mocadors i donà altra vegada crits de Visca Crist Rei.

Es referí a l'expulsió dels jesuïtes i atacà durament el Govern, dient que era enemic de la cultura i de Déu, i que en nom d'una falsa llibertat.

Atacà també Lerroux, dient que ells no podien tenir conomicacions amb aquell que incitava aixecar els vells de les monges per a profanar-les.

Es referí als Estatuts, i digué que serien flor d'un dia si no inclouen les creències tradicionals.

Diu que es pot concebir una monarquia federal, perquè a Espanya no serà mai una realitat una República federal.

Per damunt de tots els Estatuts som catòlics.

Acabà amb una invitació a una unió sagrada de tots els que van a missa. Les nostres files — digué — són llocs de vanguardia i de perill per a les lluites properes. Si són catòlics, la força de la lògica els farà carlins.

LA DESFLADA

Durant l'acte, apart els crits que hem indicat, corejant els paràgrafs més inflamats dels oradors, no ocrregueren incidents. En sortir, una gran massa d'assistents a l'acte es situà a la cantonada del carrer de Salmeron, on esperà el pas dels oradors, els quals foren objecte d'aplaudiments. Entre aquests s'oïren els acostumats crits de Visca Crist Rei, Visca la Monarquia i algú que altre mori a la República. La proximitat dels guàrdies d'assalt féu que aquests crits especials no prenguessin gaire volada.

El públic que transitava se'ls prengué amb un to de curiositat i res més. Així s'evitaren incidents.

EL COMTE DE RODEZNO

Digué que, gràcies a Déu, hi ha un abism entre el que és Espanya i el que és reflexa a les esferes oficials, on només hi ha sectarisme.

Manifestà que el poble votà amb engany. Les dretes, perquè se'ls prometé una República conservadora, i les esquerres, perquè se'ls enganyà amb demagogia.

Exposà que els tradicionalistes se senten estrangers dins llur pàtria.

Cal obrar cara cara de les circumstàncies. Nosaltres — digué — som les dretes substantives.

El món — afegí — va debatre's entre Moscou i el nacionalisme.

DEL VIATGE DEL SENYOR MACIÀ A VILAFRANCA

En arribar a l'Ajuntament, el senyor Macià volgué reposar uns moments al despatx de l'Alcalde, però com sigui que els crits i els aplaudiments del públic no cessaven un sol moment, sortí al balcó. «Amics de Vilafranca i d'altres encontres — digué — No us podeu queixar de que no us vingui a veure sovint. Aquesta és la tercera vegada que us visito en poc temps. Vilafranca és veïna de la població d'on jo sóc fill, i aquesta circumstància fóra ja prou perquè us tingui un profund aplec.

«Avui — continuà dient —, em porta afe un afer importantíssim. Vint a inaugurar oficialment la plantació d'un bosc. Serà aquesta la primera fita que posarem al camí que hem emprés per a la repoblació forestal de Catalunya. Es tracta d'una part importantíssima del que pensem fer en pro de l'agricultura.

«Per a assolir els nostres propòsits, cal que vagin desapareixent els entrebancs que fins ara hem sofert, i ja veureu aleshores com complirem les nostres prometes i com farem, entre tots, que el nostre poble es posi al nivell que li pertoca.

«Arreu on vaig, procuro iniciar o intensificar l'obra de cultura i de sanitat, dues coses que, en ésser resoltes, acabaran automàticament amb el malestar social.

«Nosaltres, els que avui portem la direcció de Catalunya, volem, ajudats per tots els catalans, resoldre aquests dos problemes urgents, i molts d'altres. És la feina a fer! Cal, però, que la fem sense egoisme i procurant que el que més ho mereixi i el que més produeixi en si-guí també més recompensat.

«Estem a un país on manca encara conquerir abans les llibertats, al contrari d'aquells pobles que, si bé són petits com el nostre, en població, són grans en civilització, cultura i altres avenços. Aquells pobles, gaudixen una llibertat que ningú no els hi pot prendre. Nosaltres farem, per mitjà de la cultura, que la llibertat no ens pugui tampoc ésser arrebuçada mai més; a un poble convençut que la llibertat és seva, no hi ha força que li pugui arrebarassar. (Aplaudiments i visques a Macià i a Catalunya.)

«Volem la llibertat per a fer gran la nostra agricultura; tan gran, que es posi al nivell de les de Dinamarca, Bèlgica i altres països on ha assolit la importància que ha de tenir.

«Volem la llibertat per a fer que el pagès de Catalunya assolixi la situació que mereix, puix ha produït, i ha contribuït amb el seu esforç a l'engrandiment de Catalunya.

«Volem que el benestar imperi arreu de Catalunya, i que els homes humils i els obrers frueixin de tots els beneficis i atribucions, sense privilegis ni per al més alt ni per al més baix.

«Hem començat la nostra obra per la cultura, i la seguirem. Farem que tots els fills dels catalans, sense distincions, vagin a la mateixa escola i rebin la mateixa instrucció. No hi haurà privilegis de classe; els fills de Catalunya són tots iguals davant la cultura. Hem començat la nostra obra i la portarem a terme, costi el que costi i passi el que passi. (Grans aplaudiments.)

«Volem viure com un poble gran. Gran de grandesa moral, que és la única grandesa que han de desitjar els pobles.

«Per a dur a terme els nostres anhels, es redactà l'Estatut, que fou aprovat unànimament per tots

els catalans. L'Estatut constituï panyol, amb el qual volem viure una transacció feta amb l'Estat es-amb perfecte harmonia.

«Ara bé; l'Estatut és la voluntat de Catalunya. Si arribés el cas que el Parlament el retallés en forma que no satisfés els desigs del poble català, reclamariem el que ens pertoca; els catalans tenim i reclamem el dret a governar-nos nosaltres mateixos de la manera que creguem convenient.»

L'entusiasme, contingut mentre el President de Catalunya feu ús de la paraula, es desbordà en aquest moment, i els aplaudiments i els visques a Macià, a Catalunya i a l'Estatut duraren fins que el senyor Macià desaparegué del balcó de l'Ajuntament.

Acabat el seu parlament, el senyor Macià, acompanyat de l'alcalde i diversos regidors, visità les dependències de l'Ajuntament. Després es dirigí a les Escoles municipals.

Coincidí la visita del President a les Escoles amb la dels senyors Nicolau d'Oliver, Martí Esteve i senyora, Valer Cavarrocas i senyoreta Isern. Canviaren el senyor Macià i les referides persones diverses paraules de salutació i d'afecte, i feren la visita plegats.

Els senyors Armendares i el director de les Escoles, senyor Martínez, donaren als visitants les explicacions pertinents. Tant el senyor Macià com els seus acompanyants, feren elogis de l'edifici i de la disposició acurada que s'havia donat a les diverses dependències. El President felicità l'alcalde, senyor Massachs, i l'Ajuntament per l'obra pedagògica que allí es porta a cap, i es retirà. A la porta s'acomiadà dels senyors Oliver, Martí Esteve i altres.

L'Ajuntament obsequià el senyor Macià amb un banquet. Hi assistiren els alcaldes de Vilafranca, Sant Martí, Sant Quintí, Viloví, Olibrdola, Sant Sadurn d'Anoia i Torresella, i representants dels Ajuntaments de Moja, La Granada, Viloví, Sant Martí i altres pobles d'aquella comarca. Hi havia també el president i alguns membres de la Junta del Centre d'Esquerra Republicana de Vilafranca.

No hi hagueren parlaments. A les tres de la tarda, acabat l'apà, el secretari del Conseller d'Agricultura del Govern de la Generalitat, senyor Farreres i Duran, donà, al saló d'actes de l'Ajuntament, una conferència en la qual exposà les necessitats i els avantatges de la repoblació forestal i els perjudicis que reporta a l'agricultura, a la indústria i a l'economia nacional la tala de boscos portada a cap sense tenir en compte els deguts procediments tècnics.

El parlament, documentadíssim, del senyor Farreres, fou escoltat amb molta atenció i aplaudit llargament en acabar-se.

Després s'aixecà una acta de la inauguració de la repoblació que s'anava a fer. La signaren el President i tots els presents.

REPLANTACIÓ D'UN BOSC

Acabada la conferència del senyor Farreres i Duran, el senyor Macià anà en automòbil a Moja, que és la població més pròxima del lloc on havia de tenir lloc la inauguració oficial de la repoblació d'un bosc. És el primer dels actes de repoblació forestal que pensa portar a cap la Generalitat de Catalunya.

El President i els seus acompanyants foren rebuts a Moja pel po-

ble en pes, a l'entrada de la població. El nen Josep Soler pronuncià un bell parlament de beninguda, que el senyor Macià agrai, besant-lo emocionat. Una nena li lliurà un bell ram de flors.

El senyor Macià anà a peu fins el local de l'Esquerra Republicana de Catalunya, al davant del qual s'hi estacionà tota la població, que no acallà els aplaudiments fins que el President parlà.

Digué el senyor Macià que podien considerar-se honorats per ésser Moja el primer poble de Catalunya on es porta a cap un acte de repoblació forestal. «Els resultats de la nostra obra — afegí — nosaltres no els veurem, però d'ací uns quants anys, els que seguiran darrera nostre lloaran la nostra obra i ens l'agraïran.

Manifestà també que el propòsit de la Generalitat és, amb preferència, fer que disminueixi el nombre vengenyós d'analfabets i desenvolupar a l'ensens un programa sanitari en el sentit d'amorinar, dins el possible, el terrible flagell de la tuberculosi.

Acabà el senyor Macià el seu parlament amb les paraules següents: «Alecú els cors, catalans, i prepareu-vos per les jornades glòries de llibertat de què gaudirà ben aviat la nostra terra. Catalunya es vol governar per ella mateixa, i ningú no s'hi pot oposar, perquè no hi ha força que pugui vèncer la voluntat de tot un poble que vol ésser lliure.»

Acabat el seu parlament, el senyor Macià es traslladà a l'indret on havia de tenir lloc la inauguració de la replantació d'un bosc.

A la sortida de la població hi havia un arc de flors, en el que es llegia la següent inscripció: «Els ciutadans de Moja rebem amb una abraçada fraternal l'honorable President de Catalunya.»

El bosc que s'ha replantat, sota la direcció dels enginyers senyors Jesús d'Irola i Josep Maria Coll i amb la intervenció directa de la Generalitat de Catalunya, és propietat del doctor Josep Blanc. Els tres replantat té una extensió de 32 hectàrees; s'hi han plantat trenta mil arbres i té un viver capaç de produir seixanta mil plantes.

El president, acompanyat del propietari del terreny i dels enginyers esmentats, els quals, junt amb el senyor Farreres i Duran, li donaren les explicacions del cas, recorregué bona part de la plantació, per la qual demostrà un viu interès.

EL VIATGE DE RETURN

De tornada, el senyor Macià es deturà una estona a l'edifici del Sindicat Agrícola de Moja, on el president li féu veure la importància d'aquell edifici, que els associats han aconseguit bastir amb molts sacrificis, sense cap ajut oficial, i que avui, transcorreguts alguns anys, els comença a reportar veritable profit.

Invitat a beure un vas de vi, ho féu, i brindà per la prosperitat del Sindicat i per la de Catalunya.

De pas per a Vilafranca, visità el Centre d'Esquerra Republicana de Catalunya, on conversà amb el senyor Armendares, i amb nombrosos associats que en aquell moment es trobaven al local.

Fou acomiadat a la porta per tots els presents, i empenyé el viatge directe cap a Barcelona, on arribà a casa de les vuit del vespre.

Actes de propaganda del Partit Catalanista Republicà

A VILAFRANCA

Inauguració del nou estatge del Bloc Catalanista

Tal com havia anunciat el Comitè de propaganda i organització del Partit Catalanista Republicà, tingué objecte, ahir, diumenge, la inauguració oficial del nou estatge del Bloc Catalanista.

Començà l'acte el president senyor J. A. Batlle, que presentà els oradors i féu història de l'entitat, el catalanisme de la qual ha sofert tantes persecucions des de l'any 1923 ençà.

La senyoreta Teresina Isern glosa l'article 36 de la Constitució de la República, que dona tots els drets de ciutadania a la dona, instiga el nombros públic femení a la intervenció continuada a la política i a les lluites per a la llibertat de la nostra pàtria.

Prengué la paraula Martí Esteve, el qual fa constar que en les campanyes que el Partit empenyé arreu de Catalunya, ara fa un any, i que tant contribuïren a l'enderrocament de la monarquia, cap dels oradors es lliurà a demagogies fàcils, fent promesses il·lusòries que no podien ésser aconseguides per cap partit que honradament es proposés arribar a exercir una funció de govern; i, és per això que els homes del P. C. R. en iniciar novament una intensa campanya de catalanisme a les comarques, es presenten amb la mateixa honestat política dient al poble de Catalunya que no premeran res del que no podes realitzar-se el dia que el poble els atorgués la confiança; i precisament el Penedès pot testimoni que altres partits que han monopolitzat la vida pública de Catalunya tot un any han virat d'una manera radical les seves campanyes segons si aquestes eren en finalitats estrictament electorals o si eren explicacions d'actituds necessàriament governamentals.

En aixecar-se a parlar Nicolau d'Oliver, és saludat per llargs aplaudiments. Després d'estudiar el moment polític actual i les possibilitats que representen per Catalunya la implantació de l'Estatut que ella mateixa es va donar, passa a ocupar-se de la seva gestió com a ministre d'Economia del primer Govern de la República, en l'exercici del qual tingué ocasió de defensar els interessos vitals de la comarca del Penedès en la signatura del tractat amb França. Es dotà que la posició que adoptà, que ell entén altament beneficiosa pels interessos de les comarques vinícoles, fou comentada amb ple desconeixement i amb baixos interessos partidistes, sense tenir en compte les altes mires que inspiraren la seva conducta. En efecte: els tractats comercials signats posteriorment i, a més, anteriorment, per França, amb països de moneda lleugerament depreciada, la veïna República es re-

serva, en tots els casos, el dret d'aplicar el coeficient de moneda depreciada a totes les procedències d'aquests països; en canvi, amb el nostre tractat, aquest dret no existeix, malgrat que la pesseta està bastent un record de depreciació. L'ex-ministre d'Economia, en canvi, dona solucions per tal d'obtenir la fàcil renda dels nostres productes dintre mateix del nostre territori, sense necessitat de recórrer a l'exportació, cosa cada dia més problemàtica tenint en compte que França i les seves colònies cada any abastaran més les necessitats interiors. Fustiga els poders públics a perseguir el frau dels productes vinícoles, demostrant que el dia que això s'aconseguís d'una manera local, els productes de la terra serien fàcilment consumits pel mercat interior, que mai no és atzarós ni problemàtic.

MITING A CERVELLO

A les cinc de la tarda se celebrà a Cervelló, un miting al Centre Català Republicà.

Obri l'acte el president del Centre, senyor Bertran, amb paraules eloqüents.

Després, el senyor Freixes i Paquim parlà de l'eficàcia que hem de donar a l'Estatut de Catalunya.

Anna Murià lloà la República, que ha reconegut la ciutadania de les dones i ha dit que aquestes se senten per sobre de tot catalanes i fins per la llibertat de Catalunya, donarien, si calgués, que no cal, aquesta ciutadania que tant estimem.

El senyor J. Coll i Mas féu una magnífica explicació de la manera d'actuar del Partit Catalanista Republicà, insistint en la seva atenció a la qüestió social.

Tomás i Píera, del Consell del Partit Catalanista Republicà, entusiasma l'auditori amb un discurs brillantíssim. Digué, entre moltes encoerlades frases de catalanisme vibrant i republicanisme ferm, que el Partit reconeix, com tothom ha de reconèixer, que el règim capitalista està vacilant, i no sabem quin el substituirà, però sigui el que sigui, s'ha d'acceptar si ve per mitjans legals i per voluntat del poble.

David Ferrer, també del Consell del P. C. R., encoratjà el poble de Cervelló a adquirir la capacitat ciutadana que no té el poble de la República, perquè la monarquia impedia que l'adquirís a fi de poder-lo dominar millor.

Per a impulsar el poble envers la capacitat és que el P. C. R. organitza actes en temps de calma, lluny de l'època d'eleccions en què els ànims excitats no raonen prou serenament. Ara és quan el poble s'ha de preparar per governar-se a si mateix i procurar fer-ho assenyadament. No s'ha de fer el govern d'un país en moments epilèptics.

INFORMACIÓ ESTRANGERA

Sembla que ha estat trobat el fill de Lindbergh

Nova York, 13. — El xerif de Croshille, Estat de Tennessee, ha assegurat al corresponçal de l'Agència Reuter, que el fill del coronel Lindbergh ja ha estat trobat.

Quatre persones que apareixien complicades en el rapte han estat detingudes.

El coronel Lindbergh, que ha estat avisat telefònicament, ha declarat que les característiques del nen trobat corresponen en efecte a les del seu fill. Dos metges que han examinat la criatura, han determinat que es tracta, sens cap dubte, del fill el cèlebre aviador. — Fabra.

El suïcid del banquer Kreuger

Estocolm, 13. — El President del Consell de Ministres ha declarat a un representant de la Agència sueca que, degut al suïcid del senyor Kreuger, cal esperar que es formulin reclamacions considerables referents a les Empreses que es troben associades al Grup Kreuger, i que a conseqüència d'això, el Govern ha decidit presentar al Parlament una moció sol·licitant que s'aprovi amb tota urgència un projecte, en virtut del qual resti autoritzat el Govern per a concedir a les Empreses privades un termini de duració limitada, per tal que puguin atendre al pagament de llurs deutes. — Fabra.

INAUGURACIÓ DEL CASAL CATALANISTA REPUBLICÀ DEL POBLET

Davant d'un nombros públic ahir al matí, a les onze, tingué lloc un miting en el qual prengueren part oradors del Partit Catalanista Republicà, juntament amb membres del Consell Directiu del Casal.

Prengué la paraula el President de l'entitat, Jaume Mestre, exposant als assistents el que es proposa al Casal Catalanista Republicà, que, ultra la tasca política, pensa desenvolupar la cultura en tota la seva extensió creant escoles a la barriada, ja que és la base fonamental de l'esdevinidor dels homes.

A continuació parlà el senyor Coll i Mas, del Consell Directiu del Casal Catalanista Republicà, fent, amb paraula vibrant i segura, l'exposició dels ideals del Partit.

La senyora Amanda Llebot, de la Junta directiva d'Acció Catalana Republicana, féu un sentit parlament sobre la intervenció de la dona en la política.

Otò Hurtado, també de la Junta directiva d'A. C., explicà, amb eloqüència fina, la posició actual del Partit, gens diferent en els seus ideals bàsics a la que ha mantingut des de la seva fundació.

Josep Tomás i Píera, del Consell del Partit Catalanista Republicà, en un llarg i vibrant parlament féu ressaltar els valors de la revolució portada a cap pel poble reafirmat el 2 d'agost amb el plebiscit per l'Estatut.

El parlament final, de Jaume Bofill, fou una peça d'esplèndida oratòria, amaraada del més pur i més ferm catalanisme.

MITING D'ACCIÓ REPUBLICANA

Castelló, 13. — Al Teatre Principal s'ha celebrat aquest matí un miting organitzat per Acció Republicana.

Féu la presentació dels oradors el senyor Tomás Colon.

Tomás Metzger explicà la missió del partit local d'Acció Republicana, i atacà el cabdillisme en els partits.

El senyor Rojo Gómez criticà el caciquisme i posà de relleu la tasca realitzada pel Partit.

El sots-Secretari de la Presidència, senyor Ramos, dedicà paràgrafs a enaltir el sacrifici del Partit Socialista.

Després se celebrà un banquet, al qual assistiren els oradors, l'alcalde i el governador de la província.

EL MINISTRE D'OBRES PÚBLIQUES A VALÈNCIA

València, 13. — El senyor Prieto ha arribat a aquesta capital acompanyat del director general d'Obres Hidràuliques. No l'esperaven les autoritats, perquè desconeixien l'arribada del ministre. L'objecte del viatge era veure l'emplaçament del pantà de Benagener, el projecte del qual està aprovat.

El senyor Prieto, des de l'estació anà al Grao, presenciant les operacions d'embarcament de la taronja i les de cooperació de l'embarcament pels «tinglados» 3, 4 i 5, el contracte del qual ha estat rescindit recentment. Des del Grao es dirigí a València. Per un camí recentment obert es traslladà a Benagener, on l'esperaven les autoritats locals i tot el veïnat. Des d'una elevació contemplà els terrenys on s'han de construir les preses. El

pantà embassarà 480 milions de metres cúbics d'aigua, i assegurarà el regadiu del camp de València, en els extrems de les séquies de la «vega», permetent, a més, implantar nous regadius en 46.000 hectàrees actualment de terreny secà.

El senyor Prieto manifestà que acabat com estava el projecte era propòsit del Govern que comences de seguida les obres. A aquest respecte exposà la idea que el President de la República les inaugurarà, puix que el senyor Alcalà Zamora ha acollit amb viva simpatia la política d'obres públiques. Per això, en e. seu proper viatge a llevant, el president de la República aprofitarà l'ocasió d'inaugurar solemnement les obres hidràuliques, assistit a Múrcia, abans d'embarcar cap a Balears, a la col·locació de la primera pedra del pantà de Camarilla, en el riu Mundo, conorreguent després a la inauguració dels treballs a la presa de Benagener.

que tenien dintre el cor, puix que això podria ésser motiu perquè les autoritats els clausuressin els centres.

Digué que els diputats, s'emportaran d'aquests actes la sensació que Catalunya respondrà a l'hora definitiva.

El senyor Pardo, en nom de la Comissió organitzadora, recità un discurs de beninguda.

Parlà de Salamanca, «la de la pechera blanca» i la dels cors monàrquics i catòlics.

Ridiculitzà els governants i parlà de l'al·luvió de enchufes». Digué que a ell se'ls tanca la legalitat sectària, i així els imposa el deure de lluitar com a guerrillers.

Diu que solament ha d'existir a Espanya un bloc monàrquic que vagi amb les banderes monàrquiques desplegades a la conquesta dels enunciats que tanca el lema Déu, Pàtria i Rei.

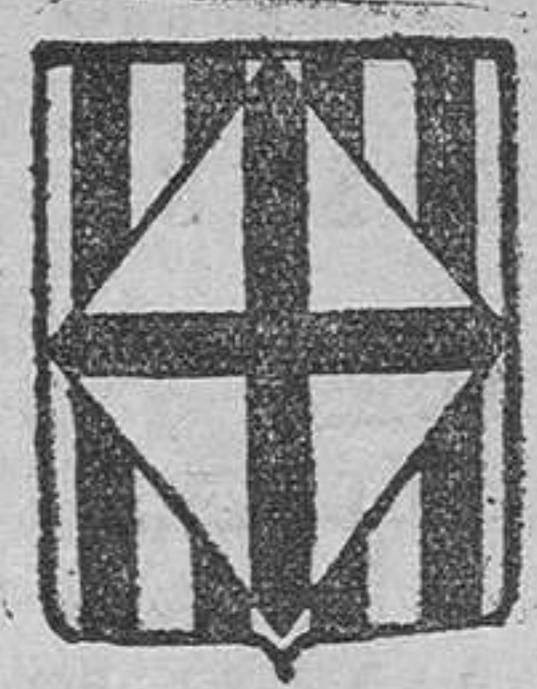
El diputat senyor Oriol digué que a Espanya només quedaran front a front el tradicionalisme i el comunisme.

El senyor Lamamié digué que els tradicionalistes són l'artilleria de l'exèrcit monàrquic i catòlic, puix que ells apunten més lluny, i els seus trets són més destructius. Quan arribi l'hora, tots apuntarem al mateix blanc, i els nostres trets seran els més segurs i els més des-

tructius de tots.

La senyoreta Urraca Pastor, glosà el símil artiller del senyor Lamamié de Clairac, i digué que els trets del Partit Tradicionalista sempre aniran al blanc, perquè la força inicial dels seus projectils és molt més forta que la de gravetat, puix que hi ha l'ideal.

Digué que els tradicionalistes no tenen por de res.

Ahir a l'Estadi GRAU GARCIA, en lluita contra els rècords de fons, baté set rècords d'Espanya de marxa, i establí quatre noves marques

Ahir, a les deu del matí, al Estadi de Montjuïc, l'atleta Grau Garcia va batre tres rècords d'Espanya i va establir-ne quatre més. Els resultats foren els següents: 12 milles, 1 h. 36 m. 48 s. (establert). 13 milles, 1 h. 46 m. 45 s. (establert). 14 milles, 1 h. 55 m. 50 s. 1/5 (establert). 15 milles, 2 h. 5 m. 31 s. 3/5 (establert). 20 quilòmetres, 1 h. 40 m. 20 s. (batut). 2 hores, 23 quilòmetres 234 m. 65 cm. (antic rècord de Castellfort: 20 quilòmetres 687 m. 5 cm.). 25 quilòmetres, 2 h. 11 m. 4 s. 4/10 (establert).

El Concurs d'hivern del Club Natació Barcelona

GRUP C
D. 61 punts; A. 75 punts
Ahir, a la piscina del C. N. Barcelona, es va jugar el partit D-A del grup C, corresponent al Concurs d'Hivern de l'esmentat Club. Els resultats foren els següents: 100 m. lliure. — Enric Per (D), 1 m. 19 s.; Joan Brau (A), 1, 22; Ricard Sans (A), 1, 28, 6/10, i Antoni Lacort (D), 1, 31, 6/10. 100 m. braça. — Max Heidenreich (A), 1 m. 38 s., 2/10; Ramon Puig (A), 1, 39; Lluís Abril (D), 1, 46, 2/10, i Robert Pérez (D), 1, 42. 100 m. esquena. — Enric Per (D), 1 m. 46 s., 5/10; Max Heidenreich (A), 1, 48, 2/10; Raimond Torrens (A), 1, 50, 6/10; Daniel Fabregat (D), 1, 50, 8/10. 5 per 50 rellevaments. — Calsina, Sans Guasch, Brau i Compla (A), 3 m. 2 s., i Permayre, Peiró, Lacort, Fabregat i Per (D), 3, 21. Partit de w-polo. — Equip A, 5 gols; D, 3 gols.

El Campionat de Palabó

Ahir diumenge, al matí, i a la platja dels Banys de Sant Sebastià, els socis del C. E. Mediterrani jugaren els primers partits corresponents al primer Campionat Social de Palabó, els resultats foren els següents: Escolta, 6-6, venç a Andrés, 0-2; Milla, 6-6, a Castellví, 4-2; Puigdemolles, 6-6, a Andreu, 0-2; Viñals, 6-6, a Murguet, 0-0; Sánchez, 6-6, a Esquíroz, 0-0; Font, 4-6, a Lostalé, 6-1-3; Cabo, 6-6, a Planas, 2-3; Rius, 6-6, a Renau, 4-1; Carrasco, 6-6, a Llorens, 0-1; Alsó, 6-6, a Artusen, 4-3. Es prega a tots els socis inscrits per aquest campionat que no deixin de concórrer tots els diumenges als Banys de Sant Sebastià i juguin els partits que corresponguin, car, acabat aquest concurs, es començarà tot seguit els entrenaments de natació i vater-polo.

El campionat de Catalunya de tennis

ELL T. C. del Turó venç el F. C. Barcelona per 6/3.

Ahir se celebraren els partits corresponents a aquest campionat. Venç el Turó, en els següents matches: Escayola venç Martí; Solà a Andreu, Puigmartí a Rogers, Escayola-Puigmartí a Fabregues-Rogers, i Carbo-Calbo a Andreu-Rogers. Senyoreta Ribera a Srta. Andreu, Srta. Almirall a Srta. Sánchez, adjudicant-se el campionat de F. C. els següents: Fabregues venç a De la Huerta, Srta. Andreu a Srta. Ribera i Srta. Andreu a Srta. Almirall. Barcelona L. T. C. Pompeya 4/2 (Pendent de joc tres partits). Corresponent a aquest campionat solament es jugaren sis partits, amb un resultat de 4 a 2 a favor dels primers, amb els següents resultats: Venç Barcelona: Aguiló a Domènech per 6/3, 6/2, senyoreta M. y P. Fontrodona i Srta. Vallès Ribalta, per 6/8, 6/4, Srta. Fontrodona a Srta. G. Ribalta, per 6/3, 6/2; Srta. Maier a Srta. Vallès, per 6/2, 6/3. Venç Pompeya: P. Casanovas a Hergber, per w. o., i Ros a Montagut, per 6/8, 6/3.

En tercera categoria, el Barcelona L. C. ha vençut el Sant Gervasi, per 5/4.

El XIV concurs social del Barcelona Lawn Tennis Club

RESULTATS D'AHIR
Campionats
Wolff v. Juncadella, 6/2, 6/1.
Avantatges
Merceder v. Suttarp.
Delgado v. Schlupe.
Salat-Llovet v. Capmany-Montesó.
Tous v. Lllias.
Chassaigüe-Riera v. Schoenberg-F. Riera.
Mirapeix-Blanc v. Suttarp-Schlupe.
Ordre de joc per avui
A les 11. Sra. Webb contra senyora Ventura, i Srta. Giró contra senyoreta Llovet.
A les 12. Alemany contra Schoenberg; Alb Meier contra Ferrer; Moral contra Delgado; Srta. Camin contra Srta. A. Fontrodona; i Jos. Durall contra Lobo.
A les 2.30. Aguiló contra Luria.
A les 3. Tous contra Llovet, i Srta. Vogel contra Srta. Llovet.
A les 4. French contra Masriera; Joaq. Durall contra Viñamata; senyora Ferrer contra Srta. Torres, i Sra. Maier contra Srta. Moxó,

La XVII prova per equips del Moto Club de Catalunya SOLAMENT TRES EQUIPS POGUEREN ACABAR LA PROVA, PER MOR DE LA DURESA DEL RECORREGUT I DELS TEMPS QUE S'EXIGIEN

Certament, la XVII Prova per Equips correguda ahir, diumenge, sota l'organització i control del Moto Club de Catalunya, ha estat una de les competicions més dures desenrotllada durant aquests anys d'activitats no interrompudes. No cal radicar precisament la duresa de la prova en els 315 quilòmetres que constitueix el circuit escollit, posat que, aproximadament en llur meitat, els participants han tingut dues hores i mitja de repòs que fou aprofitat per a menjar i donar un repàs a les màquines i vehicles. La característica esmentada la trobem en les condicions tècniques del recorregut; traçat molt accidentat i grans i ràpids desnivells a salvar; tot això juntament als promedis horaris tan elevats, fixats distintament, per a diferents sectors del recorregut, promedis que han oscil·lat entre els 35 i 50 quilòmetres per hora. Una cosa i altra han motivat l'enderrocament de la majoria dels participants en els equips, dels quals solament tres han aconseguit arribar complets, al final de la prova.

Dimecres, al Nou Món

L'esperat match Tunero-Santos com a base d'una reunió interessant de pesos mitjans

El combat fons per a la vetllada que el vinent dimecres ha organitzat Barcelona-Ring al Nou Món, és entre els pesos mig-forts Kid-Tunero i Alvar Santos. Tots dos són prou coneguts a Barcelona. Kid Tunero, el cubà que encara no ha estat mai batut als nostres rings, i que acostuma acabar els seus combats abans del límit tindrà ara ocasió de demostrar una vegada més davant el popular Alvar Santos, si és capaç de repetir les seves gestes, puix que Santos té ben demostrada la seva vàlua, tant com encaixador com a puncher fortíssim. En indicar a Santos que el seu contrincant seria el cubà Tunero, no hi posà cap inconvenient, i expressà que tenia una gran confiança en vençer-lo, no sols perquè es veu amb cor d'encaixar el gran punch de Tunero, sinó que confia en atènyer-lo amb la seva dreta, que tanta fama li ha donat últimament.

La reunió es comparà d'altres tres combats de pesos mig-forts, a càrrec de Blanch-Isidro, Maria contra el cubà Ollivier i Perron-Kid Lope, i hom espera que la lluita serà de gran emoció.

GREGORI VIDAL lluitarà a París en data pròxima

Paris, 13. — Procedent de Barcelona ha arribat el boxador majorquí Gregori Vidal, conegut a França per Young Martí, puix que sota aquest nom es donà a conèixer als rings francesos i continuà adoptant-lo en la seva primera etapa d'actuació al Nord d'Amèrica. El boxador espanyol que compta amb una victòria damunt el campió francès Eugène Huat, ha manifestat que si bé no és amatent de llançar reptes, molt li plauria de desafiar-se amb l'esmentat contrincant. De seguida reprendrà els seus entrenaments — ha dit — i em posarà a la disposició dels organitzadors. Generalment lluita dins la categoria dels galls, però pu boxar també entre els plomes amb molta facilitat.

Pistula, restablert per complet, s'entrena amb optimisme per a defensar el seu títol de campió d'Europa

Berlin, 13. — El campió d'Alemanya i d'Europa dels migs forts, restablert de la greu malaltia que l'havia allunyat dels rings durant més de tres mesos, ha començat a entrenar-se i es refia de poder defensar el seu títol dins d'un mes, que és quan acaba el termini fixat per la I. B. U.

Algunes opinions autoritzades, i entre elles la de cronista del boxa del Diari de les 12, dubten de les seves possibilitats físiques; aquest últim fins diu que fóra millor que ho deixés córrer. Però Pistula ha declarat que les seves condicions físiques són immillorables i que el títol serà retingut pels seus punys. **Homenaje al guanyador de la competició de París-Soir**
Paris, 13. — André Langlet, el vencedor de la competició de pesos forts organitzat per Paris-Soir ha estat homenajet pels vuitanta i tants aspirants al títol que el ha conquistat. Langlet, que ha fet els dinou anys, és el veritable tipus del debutant, extraordinàriament ben dotat. Pesa 96 kg, i fa 1'91 m. És el seu ofici ajustador, dels tallers Renault, i solament fa tres mesos que ha debutat en la vida esportiva, on sembla que l'espera el brillant esdevenir.

El Campionat Nacional de Lliga

La inesperada desfeta de l'Athlètic de Bilbao a Sant Sebastià, ha repercutit a favor del Madrid, car ha donat l'avantatge a aquest darrer en l'aferrissat tants a tants que sostenien aquests dos clubs al cap de la classificació

La gran victòria de l'Athlètic madrileny sobre el Betis ha afavorit l'Oviedo, que novament ocupa el primer lloc de la segona divisió

EL SABADELL, CAMPÍO DEL TERCER GRUP DE LA TERCERA DIVISIÓ

ELS RESULTATS

Primera divisió

València-R. Santander.	6-4
Espanyol-Madrid.	1-2
Donostia-Ath. Bilbao.	3-2
Arenes-Irun.	5-0
Alavès-Barcelona.	1-3

Segona divisió

Múrcia-Castelló.	3-1
Ath. Madrid-Betis.	10-1
Oviedo-Corunya.	6-0
Celta-S. Gijón.	2-2
Sevilla-Catalunya. (No celebrat.)	

CLASIFICACIÓ

Madrid.	15	10	5	0	34	12	25
Ath. Bilbao.	15	10	3	2	42	19	23
Barcelona.	15	8	4	3	34	22	19
R. Santander.	15	5	5	3	32	34	15
Espanyol.	15	6	1	8	29	29	13
València.	15	5	3	7	30	39	13
Arenes.	15	5	3	7	28	37	13
Donostia.	15	6	0	9	32	30	12
Irun.	15	4	2	9	22	40	10
Alavès.	15	3	1	11	17	38	7

CLASIFICACIÓ

Oviedo.	15	10	1	4	40	21	21
Betis.	15	8	4	3	32	26	20
S. Gijón.	15	7	4	4	29	22	18
Múrcia.	15	9	1	5	34	24	19
Corunya.	15	8	1	6	30	31	17
Ath. Madrid.	15	6	2	7	32	24	14
Sevilla.	15	5	1	8	23	26	11
Castelló.	14	5	1	8	19	32	11
Celta.	15	4	2	9	27	42	10
Catalunya.	13	2	1	10	12	25	5

TERCERA DIVISIÓ

Les eliminatòries d'ahir, per a classificar els campions dels grups tercer i quart

MTMXS DE TORNADA
Sabadell - Llevant 4 - 0
(Campió 3.ª grup A) (Campió 3.ª grup B)

Nacional - Hércules 5 - 2
(Campió 4.ª grup A) (Campió 4.ª grup B)

Campions classificats per a la promoció a la segona divisió

ELS CAMPIONS
Primer grup: Racing, d'El Ferrol.
Segon grup: Osasuna, de Pamplona.
Tercer grup: Centre d'Esports, de Sabadell.
Quart grup: Nacional, de Madrid.

PRIMERA DIVISIÓ

VALENCIA, 6
RACING DE SANTANDER, 4
València, 13. — Equips: Racing de Santander: Solà, Ceballos, Mendara, Ibarra, Garcia, Larrinoa, Santti, Telete, Loredo, Larrinaga i Cisca. València: Nebot, Merenchon, Torregarai, Abdon, Salvador, Conde, Torredeflot, Picolin, Capilla, Costa i Villanueva. El partit es jugà a gran tren. Als tretze minuts, un centre de Torredeflot, és rematat per Capilla, d'un gran cop de cap, i és el primer gol de l'encontre. Als tres minuts, una fallida de Merenchon, l'aprofita Telete, per a marcar l'igualament. El València aconsegueix el seu segon gol, als vint-i-sis minuts. És un centre de Sánchez, que Picolin remata a la xarxa. El tercer gol és aconseguit als trenta-cinc minuts. Un centre de Torredeflot, que no pot rematar Capilla, Vilanova, però, atrapa la pilota i la trameta a la xarxa. Acaba el primer temps amb 3 a 1 a favor del València. A la segona part aconsegueix el València el seu quart gol, per mitjà de Torredeflot; i als trenta-un minuts, el mateix jugador aconsegueix el cinquè. Pocs moments després, Loredo aprofità per a marcar el segon gol per als santanderins. Larrinaga aconsegueix el tercer, i Vilanova el sisè del València. Als trenta-cinc minuts, Cisca marca el quart per als santanderins. Arbitrà bé Steimbort.

ESPANYOL, 1; MADRID, 2

Amb un ple a vessar es jugà, al camp de l'Espanyol, el partit entre aquests dos equips, el qual donà al Madrid la victòria que necessitava, obtinguda difícilment, després d'un partit on hi hagué de tot. A la primera part, l'Espanyol, entusiasta, jugant contra el vent, dominà amb força més intensitat que els seus contraris; el Madrid, però, pogué acabar-la amb el resultat de 1-0 al seu favor. En començar la segona part continuà dominant l'Espanyol, el qual no trigué en igualar. Pocs moments després, Ateca es trenca la part inferior de la tibia i és retirat del camp. Quan semblava que en aquestes condicions i amb el vent a favor de l'Espanyol decidiria la partida a favor seu, va decriurex visiblement, mentre els contraris reaccionaven, i per això, en obtenir el punt de la victòria els madrilenys, l'Espanyol es donà per vençut, acabant el match completament desconeugut. L'Espanyol no sabé o no pogué fer l'esforç final que havia de menar-lo a la victòria, i per això l'equip madrileny, més sortí, li arrabassà els dos punts en litigi.

ARENES, 5; IRUN, 0

Bilbao, 13. — L'Arenes derrotà l'Irun per 5 a 0 a Ibaondo. Els equips s'arreglaren així: Arenes: Eustria, Llanteda, Arrieta, Claurren, Urresti, Villagran, Saro, Garcia, Iriondo, Menchaca i Emiliñ. Irun: Emery, Alza, Mancisidor, Regueiro, Sotes, Eizaguirre, Sagazazu, Eizaguirre, Urterveres, Cajo i Amunari. El primer temps acabà amb 4 a 0 a favor de l'Arenes. El primer gol l'aconseguí Iriondo, als disset minuts. Saro aconseguí el segon, Emiliñ el tercer i Iriondo el quart. Als trenta minuts del segon temps aconseguí Saro el cinquè gol. Arbitrà bé Quintana. En l'Irun hom remarca la manca de René i Gamborena.

ESPORIU ALAVES, 1

BARCELONA, 3
Vitòria, 13. — El Barcelona, en un gran partit, ha derrotat l'Espanyol Alavès. L'encontre, si bé no aconcenta els defensors de l'Alavès, pel resultat, agrada pel seu desenrotllament, que fou realment magnífic. El Barcelona palesà una magnífica tècnica. Els jugadors blaugrana dominaren llurs contraris i triomfaren de nou en el terreny victorià. Ledesma arreglerà així els equips: Barcelona: Nogué, Zabalo, Alcoriza, Arnau, Guzman, Pedrol, Piera, Goiburru, Samitier, Ramon i Parera. Alavès: Urreta, Arana, Deva, Urqui d'Antero, Aramburo, Paco, Trillo, Sañudo, Lecue i Ibararan. El Barcelona jugà esplèndidament, com ja hem dit, especialment en el primer quart d'hora durant el qual trobà enemic en l'Espanyol Alavès. Els catalans jugaren molt bé, fent demostració d'una tècnica preciosa. Samitier, Goiburru i Piera s'entengueren magníficament. A més, el mig esquerre de l'Espanyol Alavès, Aramburu, que substituïa Fedé, estigué malament, i per aquest lloc es ficaren sempre que ho volgueren els davanters del Barcelona. Samitier aconduí molt bé la línia; Goiburru el segonà bé, i Piera fou l'extrem dels grans dies. En la defensa sobresortí Zabalo, que estigué formidable. Els altres compliren. L'Espanyol Alavès tingué els migs bastant fluïxos. Els defenses es veleren molt en destret, i Urreta aturà infinitat de trets dels catalans. El primer temps acabà amb 2 a 1 a favor del Barcelona. El primer gol es marcà als sis minuts, per mitjà de Samitier, qui d'un tret creuat, baté Urreta. Poc després igualava l'Alavès. Nogué fa una sortida en fals, però Zabalo aconsegueix aclarir. Sañudo es fa amb la pilota i tira fort, i Nogué no pot aturar la pilota. Arana es lesiona en una topada amb Parera. El Barcelona aconsegueix el seu segon gol als onze minuts. Un centre de Parera, que remata Samitier a la xarxa. A la segona part, l'Espanyol dominà més, però no aconsegueix resultat pràctic. Els catalans no s'empren a fons. El tercer gol dels catalans és aconseguit d'una manera ben poc solta. Surt Urreta a fer-se amb el cuuro, i Urquidí, per tal de facilitar-li l'acció, li trameta amb tan mala fortuna, que el fica dins de la seva pròpia xarxa.

El joc començà a gran tren. Florença destrua un cop lliure d'Olivares, i Zamora es veié obligat de tirar-se als peus d'Edelmiro i a enviar a corner un bon cop de cap de Bosc. En ple domini espanyolista, Zamora surt i Quineoces salva un punt segut i cedeix a Lazcano, el qual avança bruzent, per trobar-se avançats els defenses de l'Espanyol. Cedeix a Olivares, el qual, serenament, es prepara la pilota, i d'un tret enorme, aconsegueix el primer punt del Madrid. Moments després, de freqüent contra l'Espanyol, llançat per Olivares, rebotà contra el pal i sortí a quic.

Als deu minuts de la segona part, en ple atac espanyolista, Prat cedí a Jover, el qual centrà a gol recordant Edelmiro, que, d'un bon cop de cap, posà la pilota fora de l'abast de Zamora, i aconseguí així igualar. Als vint-i-set minuts, una escapada d'Olaso acabà amb un tret fortíssim, que el pal delatà, i Florença aclarí fluix; la pilota és reuollida per Lazcano, el qual, d'un tret ras, fluix, obtingué el gol de la victòria. Abans d'acabar no hi hagué altra jugada d'emoció que un tret de Jover, de molt a la vora, que sortí a quic, i acabà l'encontre amb la victòria del Madrid per dos punts a un.

DONOSTIA, 3

ATLETIC DE BILBAO, 2

Sant Sebastià, 13. — El Donostia, en un magnífic partit, i en franca recuperació, ha aconseguit i ha batut al seu camp els campions d'Espanya i de Lliga per 3 a 2. Els equips s'arreglaren així: Donostia: Beristany, Irunday, Arana, Amadeo, Ayestaran, Marculeta, Parondo, Cibero, Cholin, Bienzobas i Gardemí. Athletic de Bilbao: Blasco, Castellano, Urquiza, Garzurrutia, Muguerra, Roberto, Lafuente, Iraragorri, Bata, Chirri i Gorostiza. El primer gol l'aconsegüeren els donostiarrs, als vint-dos minuts, per mitjà de Cibero. Al minut d'aquest gol, un cop de cap de Lafuente valgué l'igualament a l'Athlètic. Als trenta minuts designa el Donostia, Gardemí centra, i Cholin recull la pilota i l'envia a la xarxa. Als catorze minuts de la segona part aconsegüí Cholin el tercer gol de Donostia. El segon de l'Athlètic l'aconsegueix Bata. Arbitrà, bé, Llobza.

EL TROFÉU COPA CATALUNYA

TERRASSA, 2; VILAFRANCA, 2
Partit igualat. A la segona part el Vilafranca ha jugat amb deu jugadors. El primer temps acabà a un punt per bàndol, obtinguts per Loda i Xifreu. El segon temps, Quinquilla i Recasens augmentaren el marcador fins a dos punts per cada equip. Jugaren, pel Terrassa, Llopis, Raventós, Bartomeus, Castro, Recasens, Cadafalch, Mongrell, Losada, Moyà, Broto i Aratells, i pel Vilafranca: Sabater, Aparicio, Ramon, Lara, Larrosa, Tena, Garcia, Quinquilla, Esteve i Xifreu.

EL TROFÉU COPA CATALUNYA

TERRASSA, 2; VILAFRANCA, 2
Partit igualat. A la segona part el Vilafranca ha jugat amb deu jugadors. El primer temps acabà a un punt per bàndol, obtinguts per Loda i Xifreu. El segon temps, Quinquilla i Recasens augmentaren el marcador fins a dos punts per cada equip. Jugaren, pel Terrassa, Llopis, Raventós, Bartomeus, Castro, Recasens, Cadafalch, Mongrell, Losada, Moyà, Broto i Aratells, i pel Vilafranca: Sabater, Aparicio, Ramon, Lara, Larrosa, Tena, Garcia, Quinquilla, Esteve i Xifreu.

EL TROFÉU COPA CATALUNYA

TERRASSA, 2; VILAFRANCA, 2
Partit igualat. A la segona part el Vilafranca ha jugat amb deu jugadors. El primer temps acabà a un punt per bàndol, obtinguts per Loda i Xifreu. El segon temps, Quinquilla i Recasens augmentaren el marcador fins a dos punts per cada equip. Jugaren, pel Terrassa, Llopis, Raventós, Bartomeus, Castro, Recasens, Cadafalch, Mongrell, Losada, Moyà, Broto i Aratells, i pel Vilafranca: Sabater, Aparicio, Ramon, Lara, Larrosa, Tena, Garcia, Quinquilla, Esteve i Xifreu.

EL TROFÉU COPA CATALUNYA

TERRASSA, 2; VILAFRANCA, 2
Partit igualat. A la segona part el Vilafranca ha jugat amb deu jugadors. El primer temps acabà a un punt per bàndol, obtinguts per Loda i Xifreu. El segon temps, Quinquilla i Recasens augmentaren el marcador fins a dos punts per cada equip. Jugaren, pel Terrassa, Llopis, Raventós, Bartomeus, Castro, Recasens, Cadafalch, Mongrell, Losada, Moyà, Broto i Aratells, i pel Vilafranca: Sabater, Aparicio, Ramon, Lara, Larrosa, Tena, Garcia, Quinquilla, Esteve i Xifreu.

EL TROFÉU COPA CATALUNYA

TERRASSA, 2; VILAFRANCA, 2
Partit igualat. A la segona part el Vilafranca ha jugat amb deu jugadors. El primer temps acabà a un punt per bàndol, obtinguts per Loda i Xifreu. El segon temps, Quinquilla i Recasens augmentaren el marcador fins a dos punts per cada equip. Jugaren, pel Terrassa, Llopis, Raventós, Bartomeus, Castro, Recasens, Cadafalch, Mongrell, Losada, Moyà, Broto i Aratells, i pel Vilafranca: Sabater, Aparicio, Ramon, Lara, Larrosa, Tena, Garcia, Quinquilla, Esteve i Xifreu.

EL TROFÉU COPA CATALUNYA

TERRASSA, 2; VILAFRANCA, 2
Partit igualat. A la segona part el Vilafranca ha jugat amb deu jugadors. El primer temps acabà a un punt per bàndol, obtinguts per Loda i Xifreu. El segon temps, Quinquilla i Recasens augmentaren el marcador fins a dos punts per cada equip. Jugaren, pel Terrassa, Llopis, Raventós, Bartomeus, Castro, Recasens, Cadafalch, Mongrell, Losada, Moyà, Broto i Aratells, i pel Vilafranca: Sabater, Aparicio, Ramon, Lara, Larrosa, Tena, Garcia, Quinquilla, Esteve i Xifreu.

EL TROFÉU COPA CATALUNYA

TERRASSA, 2; VILAFRANCA, 2
Partit igualat. A la segona part el Vilafranca ha jugat amb deu jugadors. El primer temps acabà a un punt per bàndol, obtinguts per Loda i Xifreu. El segon temps, Quinquilla i Recasens augmentaren el marcador fins a dos punts per cada equip. Jugaren, pel Terrassa, Llopis, Raventós, Bartomeus, Castro, Recasens, Cadafalch, Mongrell, Losada, Moyà, Broto i Aratells, i pel Vilafranca: Sabater, Aparicio, Ramon, Lara, Larrosa, Tena, Garcia, Quinquilla, Esteve i Xifreu.

EL TROFÉU COPA CATALUNYA

TERRASSA, 2; VILAFRANCA, 2
Partit igualat. A la segona part el Vilafranca ha jugat amb deu jugadors. El primer temps acabà a un punt per bàndol, obtinguts per Loda i Xifreu. El segon temps, Quinquilla i Recasens augmentaren el marcador fins a dos punts per cada equip. Jugaren, pel Terrassa, Llopis, Raventós, Bartomeus, Castro, Recasens, Cadafalch, Mongrell, Losada, Moyà, Broto i Aratells, i pel Vilafranca: Sabater, Aparicio, Ramon, Lara, Larrosa, Tena, Garcia, Quinquilla, Esteve i Xifreu.

EL TROFÉU COPA CATALUNYA

TERRASSA, 2; VILAFRANCA, 2
Partit igualat. A la segona part el Vilafranca ha jugat amb deu jugadors. El primer temps acabà a un punt per bàndol, obtinguts per Loda i Xifreu. El segon temps, Quinquilla i Recasens augmentaren el marcador fins a dos punts per cada equip. Jugaren, pel Terrassa, Llopis, Raventós, Bartomeus, Castro, Recasens, Cadafalch, Mongrell, Losada, Moyà, Broto i Aratells, i pel Vilafranca: Sabater, Aparicio, Ramon, Lara, Larrosa, Tena, Garcia, Quinquilla, Esteve i Xifreu.

EL TROFÉU COPA CATALUNYA

TERRASSA, 2; VILAFRANCA, 2
Partit igualat. A la segona part el Vilafranca ha jugat amb deu jugadors. El primer temps acabà a un punt per bàndol, obtinguts per Loda i Xifreu. El segon temps, Quinquilla i Recasens augmentaren el marcador fins a dos punts per cada equip. Jugaren, pel Terrassa, Llopis, Raventós, Bartomeus, Castro, Recasens, Cadafalch, Mongrell, Losada, Moyà, Broto i Aratells, i pel Vilafranca: Sabater, Aparicio, Ramon, Lara, Larrosa, Tena, Garcia, Quinquilla, Esteve i Xifreu.

EL TROFÉU COPA CATALUNYA

TERRASSA, 2; VILAFRANCA, 2
Partit igualat. A la segona part el Vilafranca ha jugat amb deu jugadors. El primer temps acabà a un punt per bàndol, obtinguts per Loda i Xifreu. El segon temps, Quinquilla i Recasens augmentaren el marcador fins a dos punts per cada equip. Jugaren, pel Terrassa, Llopis, Raventós, Bartomeus, Castro, Recasens, Cadafalch, Mongrell, Losada, Moyà, Broto i Aratells, i pel Vilafranca: Sabater, Aparicio, Ramon, Lara, Larrosa, Tena, Garcia, Quinquilla, Esteve i Xifreu.

Ahir a Madrid

EL SORTEIG DELS ENCONTRES PER A LES PRIMERES ELIMINATORIES DE LA COPA D'ESPANYA

De la primera eliminatòria n'ha estat exclòs l'Athlètic de Bilbao, per ésser l'actual campió d'Espanya. També han estat eliminats el Barcelona, el Madrid i l'Irun, per ésser els equips que més vegades han ostentat aquest títol. Es jugaran dotze partits entre vint-i-quatre equips. El resultat del sorteig fou el següent: Mallorca-Espanyol. Espanyol-Campió Canàries (no designat encara)-Betis de Sevilla. Espanyol Alavès-Osasuna. Athlètic de Madrid-Logronyo. Sevilla-Donostia. Racing de Santander-Corunya. Celta-Deportiu Bon Benito. Oviedo-A